

В брой 5 за пръв път се явява на стр. 1 карикатура от Ал. Жендов, който си взел бележка да не рисува с химически молив, а с туп. Карикатурата представлява двама румънски пленници, които си казват, че наистина са вече в София... Списанието напредва: нов карикатурист, по-умел от досегашния; нови имена на поети - Кирил Добрев, Гиколай Дончев - "Висерин" и старият щаб на поста си. В този брой се явява за трети път името Христо Смирненски под едно стихотворение, посветено на загиналия на фронта подпоручик К.М-в:

"За таз душа, така добра, тъй скромна  
о, вечно, вечно всеки ще си спомня"...

В същия брой се яви прозата "Монологът на едно софийско Хамсунче" /с Ведбал/. Авторът се горчевини описва несретката на един беден студент. (Името на списанието - "Смях и сълзи", беше предложено от Ведбал и възприето от нас със задоволство, поради изтъкнатото от него съображение: "Ще даваме и сериозна литература, и хумор. Пък и в хумора ще има сълзи понякога. Не предизвиква ли сълзи хумористичната повест на Аверченко "Страданията на човек"? Разбира се, "човек" може да заплаче и от мъка пред някоя авторска глупост - от това ще се пазиме").

Пак в бр. 5 е напечатано и стихотворението "Зимна песен", посветено на Лорд Вилмон и подписано "Кандидат войник". Но и то беше от Христо. На въпроса - защо не се подпишете, отговори: "Пита попече, и като се подписвам на всичко, хората ще речат, че съм графоман. А аз, както виждате, пита, за да се запълва нуждата". В това има и истина, и не. Христо наистина трябваше да пълни списанието с по-доброкачествен материал /на случайните драскачи по пощата не можеше да се разчита/, но и беше бременен с теми и рими - трябваше да се освободи! Най-сетне, пак в бр. 5, от него има и едно стихотворение, писано вече за хатъра на готово клите, което имавме от книжаря Олчев или от заболякаря Желязков. Като ~~помествахме тези клите~~ помествахме тези клите, ние правехме икономия. Ведбал беше нагодил към клитето едно злободневно стихотворение: "Разходката на Братиян вкратце" /Братиян - румънски държавник/.

В бр. 6 - цели шест стихотворения от Христо: Литературни - "В отпуската", с подпис Хр. Смирненски, и "Съвременни мъдрости", с подпис - Сашка; хумористични - "Гошна идилия" /пак с една Лорелей.../, с подпис Лорд Вилмон; злободневка - с подпис "В-л"; друго - "Смисълът на живота", с подпис Ведбал; и едно стихче - "Герой на наше време" под карикатурка, нарикувана пак от него, столичанин, чамерил по някакво чудо, масло...